

РЕШЕНИЕ

№ 6513

гр. София, 19.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 27.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8285** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК вр. с чл.76б, ал.1 т.2 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на М. М. ЛНЧ [ЕГН] гражданка на Х. [дата на раждане] срещу РЕШЕНИЕ №УП-ОК о-17 от 10.08.2020г. на Интервюиращ орган при ДАБ при МС, с което е отхвърлена молбата ѝ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

По изложените в жалбата твърдения за незаконосъобразност на решението – се моли същата да бъде уважена. На първо място се твърди, че неправилно молбата е разгледана не по общия ред, а в производство по ускорена процедура. По същество се визира, че неправилни са констатациите на ответника да не кредитира бежанската история на лицето. С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, но се представлява от адв.Т., която поддържа жалбата и моли да се уважи.

Ответната страна –не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд – София град, I отделение, 47състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е в срок, от надлежна страна, поради което следва да се разгледат доводите по същество.

Във връзка с гореизложеното съставът на първо място приема следното:

Производството за закрила е посочено, че е започнало по молба вх.№РД-09-990 от 28.07.2020г., с която М. М. [дата на раждане] в гр.Иш, Х., гражданка на Х., хаитянка, катоичка, неомъжена, е поискала закрила.

Ответникът е посочил, че лицето е напуснало Х. през 2008г. нелегано за К. с майка си, брата и сестрата си. През 2017г. е напуснала К. и е отишла в Ч. за една година, след което през С. е отишла в Е.. Посочено е, че там е регистрирана като търсеца закрила, но не се е явила на интервюто. Съответно през И., Й., И., А., А., Г., У. и Румъния – се е озовала в България. Посочено е, че лицето е изтъкнало като причина за закрила факта, че баща ѝ и брат ѝ били убити по време на преврата през 2003г., поради което тя и останалата ѝ част от семейството се преместили, тъй като били застрашени. Твърди, че майка ѝ живеела с мюсюлманин, който я принудил да сключи религиозен брак също с мюсюлманин и да има две деца от него, които лицето дало за осиновяване във Франция, чрез нейната сестра, омъжена там. Посочено е, че кандидатката за закрила има брат в Италия, също кандидат. Молителката е твърдяла и че поради религията ѝ също е имала несигурност. Ответникът обаче е установил непълноти и противоречия в бежанската ѝ история. Установил е, че превратът е от 2004г. и че до 2008г. лицето е продължило да живее в К., поради което се касае за мигрант по смисъла на Глава II§.62 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец. Като явно несъстоятелни за приети и твърденията на молителката, че е била дискриминирана в Х., заради нейната раса, робски произход и религия. В този аспект е отразено, че 95 % от хаитяните са хора от африкански робски произход. С оглед изложеното не е установено да има основателни опасения от преследване по изброените по чл.8, ал.1 от ЗУБ причини, както и не са установени основанията за предоставяне на хуманитарен статут във връзка с чл.9 от ЗУБ. С оглед всичко изложено молбата на М. М. за преоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут е отхвърлена.

В СЪДЕБНОТО производство нови доказателства и искания не са направени.

С оглед всичко изложено СЪДЪТ намира следното:

На първо място видно от заповед №РД 05-420 от 08.06.2017г. на Председателят на ДАБ е упълномощил ответника А. В. в качеството ѝ на младши експерт да бъде интервюиращ орган. С оглед изложеното се прави извода, че ответникът е надлежен орган и е постановил валиден административен акт.

Не се споделя довода в жалбата за незаконосъобразност на акта, поради неправилна преценка за приложение на ускореното производство. За да се пристъпи към същото следва молбата за закрила да е явно неоснователна. Изложената бежанска история навежда именно на посочената хипотеза. Правилно ответникът е установил, че лицето е живяло в продължение на 5 години след преврата в Х. без да е установено да е преследвано вкл. и по причина основание за закрила. Ответникът не е подценил изложеното от молителката във връзка с преврата, в който е загубил живота си бащата и брата на жалбоподателката, но е констатирал непълноти и противоречия. Изложените изводи в посочения контекст напълно се възприемат. Не се споделя и възражението, че молбата не е разгледана в нейната индивидуална насоченост. Точно обратното ответната страна подробно е анализирана ситуацията и фактите, които е споделила жалбоподателката и при множеството събития в живота ѝ –не е установила основания за закрила както във връзка с чл.8, така и с чл.9 от ЗУБ. Обсъдена е и актуалната обстановка в страната по произход и въз основа на същата отново не са били изведени причини, които да доведат до уважаване на искането за закрила.

Анализирани са и направените твърдения за дискриминация и не са били установени основания за това. С оглед всичко изложено –правилно ответникът е счел молбата на М. за явно неоснователна и е отхвърлил същата.

Следователно - правилно ответникът и по същество е констатирал, че молбата е неоснователна и я е оставил без уважение, поради което и жалбата следва да се отхвърли.

На основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд, С.-град, I-во отделение, 47 –ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на М. М. ЛНЧ [ЕГН] гражданка на Х. [дата на раждане] срещу РЕШЕНИЕ №УП-ОК о-17 от 10.08.2020г. на Интервюиращ орган при ДАБ при МС, с което е отхвърлена молбата ѝ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението не подлежи на касационно обжалване съгласно чл.85, ал.4 от ЗУБ.

Съдия: